

ת"פ 61588/01/14 - יחידת) תביעות להב 433 נגד יוסי קינן

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 61588-01-14 יחידת תביעות להב 433 נ' קינן
תיק חיצוני: 475283/13

בפני	כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מאשימה	יחידת) תביעות להב 433
נגד	
נאשם	יוסי קינן

החלטה משלימה לגזר דין

א. ניכוי ימי המעצר

ביום 20.7.15 גזרתי את דינו של הנאשם בתיק זה, בין השאר ל - 20 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו ובתוך כך הוריתי לב"כ הצדדים להניח בפני את הנתונים המדויקים לגבי המועדים בהם היה הנאשם נתון במעצר בכלא וזאת על מנת שניתן יהיה לבצע את ניכוי הימים מתקופת המאסר כאמור.

לאור הודעת ב"כ המאשימה מיום 21.7.15 בעניין זה, הנני מורה כי מתקופת המאסר בפועל שנגזרה על הנאשם ינוכו ימי מעצרו (8.1.14-16.1.14, 10.8.14-24.8.14 ו- 22.12.14-2.6.15) ובסה"כ - 187 ימים.

ב. הבקשה לניכוי תקופת המעצר בפיקוח אלקטרוני

מיד עם תום הקראת גזר הדין, טענה באת כוח הנאשם כי בנוסף לניכוי ימי המעצר בפועל כאמור, יש להורות על ניכוי הימים בהם שהה הנאשם בתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני מאז כניסתו לתוקף של חוק הפיקוח האלקטרוני על עצור ועל אסיר משוחרר על-תנאי (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2014 **(להלן: "חוק הפיקוח האלקטרוני")**. בקשת ב"כ הנאשם נומקה באלה:

· מאז כניסת החוק החדש לתוקף, השתנה מעמדו של נאשם הנתון בפיקוח אלקטרוני ממשוחרר לעצור.

· חקיקת החוק גררה אחריה, בין השאר, את תיקון סעיף 61 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים) המגביל את תקופת שהותו של נאשם במעצר בפיקוח אלקטרוני ל- 18 חודשים, כמו גם את

תיקונו של סעיף 8(ב) לחוק שחרור ממאסר על תנאי באופן שנקבע בו כי בחישוב תקופת מאסרו של מי שנדון למאסר עולם, לא תובא בחשבון התקופה בה היה האסיר במעצר בפיקוח אלקטרוני - תיקון אשר לשיטת ב"כ הנאשם מלמד על כך שבמקרים של מי שנדונו לתקופות מאסר שאין מאסר עולם, תובא תקופה זו בחשבון.

יש מקום לפרש את החוק החדש באופן שיעלה בקנה אחד עם חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, דהיינו לפרשו ככזה שהתכוון לניכוי ימי מעצרו של נאשם הנחשב כעצור, צגם אם אלה לא היו מאחורי סורג ובריח.

ב"כ המאשימה אשר התנגד לבקשת ב"כ הנאשם, ביסס עמדתו על פסק הדין ניתן ביום 19.7.15 בע"פ (מחוזי נצרת) 54410-05-15, 46177-05-15 **ח'אלילה נ' מדינת ישראל** בו נקבע כי מן הפן הדיוני - בסעיף 7 לחוק החדש נקבע כי הוראות חוק המעצרים אשר תוקנו בעקבותיו יחולו גם לעניין מי שהיה נתון בפיקוח אלקטרוני במצב החוקי שקדם לו וכי מן הפן המהותי - אין בחוק החדש כדי לשנות שינוי מהותי או ממשי את המגבלות שהוטלו בעבר על נאשמים שהיו נתונים בפיקוח אלקטרוני ולכן - הגם שיש מקום להביא בחשבון, בעת קביעת העונש, את העובדה שנאשם היה נתון בפיקוח אלקטרוני, הרי שאין מקום לנכות התקופה בה הוא היה נתון בתנאים אלה, כאילו מדובר היה במעצר ממש.

לאחר שנתתי דעתי לטיעוני ב"כ הצדדים, דעתי היא כי דין בקשת ב"כ הנאשם להידחות, ואלה הם נימוקי:

בבש"פ (עליון) 4658/15 **רונאל פישר נגד מדינת ישראל, דינים עליון 2015 (130) 1303 (09/07/2015)** התייחס כב' השופט י' עמית אל משמעויות החוק החדש בכלל וכתב כי:

"בעבר רווח השימוש במונח שחרור לחלופת מעצר באיזוק אלקטרוני, או נוסח

דומה, על אף שבחוק המעצרים לא מופיע המונח חלופת מעצר. בתיקון לחוק,

ביקש המחוקק לומר כי אין מדובר בחלופת מעצר, אלא במעצר בפיקוח אלקטרוני.

ודוק: לא מדובר בשינוי טרמינולוגי בלבד, אלא בשינוי תפיסתי של ממש. נאשם

שנקבע כי ישהה תחת פיקוח אלקטרוני נחשב לעצור, כאשר המעצר בפיקוח

אלקטרוני בא חלף מעצר, על כל ההשלכות הנובעות מכך, לרבות מגבלת הזמן

וההוראות המיוחדות הקבועות בסעיפים 60-63 לחוק המעצרים. לעניין זה,

אציין כי המחוקק הבחין בין מעצר רגיל למעצר בפיקוח אלקטרוני, לגביו נקבעו

מגבלות זמן כפולות - תחילת משפט תוך 60 יום מהגשת כתב אישום, והארכה

על ידי בית המשפט העליון בחלוף 18 חודשים, תוך אפשרות להאריך הפיקוח האלקטרוני

ב-180 יום נוספים..."

על מנת להבין את תכלית השינוי עד תום, עיינתי בתזכיר החוק.

התזכיר מלמד על כך שבמסגרת הצעת חוק הפיקוח האלקטרוני, הוצע בשעתה להסדיר הן את מעמדו המשפטי של הפיקוח האלקטרוני והן את המנגנון ליישומו, אשר לא היו מוסדרים בחוק קודם לכן ובכלל זה - "הבניית שיקול הדעת השיפוטי באשר למעצר נאשמים בפיקוח אלקטרוני או שחרור על-תנאי של אסירים בפיקוח כאמור, פרטי תכנית הפיקוח האלקטרוני, סמכויות גורמי שב"ס לצורך ניהול תכנית הפיקוח האלקטרוני, והסדרת המנגנון להפסקת הפיקוח האלקטרוני לגבי מפוקח שהפר את תנאיו". ואכן, בראש ובראשונה הוצע לקבוע כי הפיקוח האלקטרוני על עצורים לאחר הגשת כתב אישום, לא ייחשב עוד כחלופת מעצר לפי סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים, אלא כמעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני. הובהר כי הפיקוח האלקטרוני לא ייחשב עוד בגדר חלופת מעצר, אלא - בית המשפט יורה על פיקוח אלקטרוני על עצור, לאחר ששוכנע כי לא קיימת חלופת מעצר מתאימה עבורו. כלומר, לאחר שמצא כי יש מקום להורות על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים, יבחן בית המשפט האם בנסיבות העניין ניתן להורות על קיום המעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני בבית המפוקח. חשיבותה של קביעה זו הוסברה בכך שהיא מבהירה כי הפיקוח האלקטרוני לא נועד להוות אמצעי בקרה נוסף לגבי נאשם שניתן היה ממילא לקבוע לו חלופת מעצר אחרת, אלא - חשיבותו ויתרונו בכך שהוא מאפשר גם לנאשמים נוספים - אשר אלמלא תכנית הפיקוח היו נאלצים להיות עצורים במתקן כליאה - לשהות בביתם, תחת היותם מוחזקים במתקן שב"ס.

סעיף 43 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, שעניינו חישוב תקופת מאסר, קובע כי "מי שנדון למאסר, תיחשב תקופת מאסרו מיום מתן גזר הדין, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת; היה הנידון משוחרר בערובה אחרי גזר הדין, לא יבואו ימי שחרורו במנין תקופת העונש".

סעיף 8(ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר שעניינה גם כן בחישוב תקופת מאסר, קובע כי "בחישוב תקופת המאסר של אסיר עולם לעניין סעיף 5, תובא בחשבון התקופה שבה היה האסיר במעצר בשל העבירה שבשלה נגזר עליו מאסר עולם".

מן האמור לעיל עולה כי חישוב תקופת מעצר כחלק מעונש מאסר, נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט, למעט בעניינו של אסיר עולם, לצורך בחינת האפשרות לשחררו שחרור מוקדם על תנאי וברשיון וכי בכל מקרה, התקופה בה היה הנאשם משוחרר בערובה, לרבות בחלופת מעצר, לא תובא בחשבון במנין תקופת המאסר.

במאמר שנכתב לאחרונה על ידי **סגן נשיא בית המשפט המחוזי בחיפה, כב' השופט ר' שפירא**, תחת הכותרת "**חוק הפיקוח האלקטרוני - הערות והארות**" (**הסניגור 217 עמ' 4-10 (2015)**), התייחס הלה אל המשמעויות האפשריות של תיקון סעיף 8(ב) הנ"ל הקובע מעתה כי בחישוב תקופת המאסר לאסיר עולם לא תובא בחשבון התקופה בה היה האסיר בפיקוח אלקטרוני, בהעדר כל הוראה אחרת בנוגע למי שנגזר עליו עונש מאסר אחר. וכך כתב כב' השופט שפירא:

"מכאן ששאלת חישוב תקופת מעצר בפיקוח אלקטרוני כחלק מתקופת מאסר תהיה נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט. יש להניח כי בתי המשפט ידרשו להכריע האם לראות בתקופה זו, לצורך חישוב מניין ימי מאסר, כמעצר לכל דבר ועניין באופן שבו תנוכה תקופת המעצר בפיקוח אלקטרוני כשם שמנוכה תקופת מעצר ככלל מעונש המאסר. או לחילופין, ולצורך חישוב ימי המאסר, לראות תקופה זו כמקבילה לשחרור לחלופת מעצר, שאז אין לנכותה ממניין ימי המאסר, הגם שניתן להתחשב בתקופה במסגרת מכלול השיקולים לקביעת משך המאסר. ואולי יחול על תקופה זו תחשיב שהוא פועל יוצא של החלטת הוראות 60-61 לחוק המעצרים על מעצר בפיקוח אלקטרוני, דהיינו למנות את מחצית תקופת המעצר בפיקוח אלקטרוני כראויה לבוא במניין ימי המאסר".

אכן, לאור כל האמור לעיל, מאז יום 2.6.15, עת שוחרר הנאשם שבפני מן המעצר במתקן הכליאה, למעצר בית מוחלט בפיקוח אלקטרוני, מוגדר מעמדו כ"עצור". אלא שיחד עם זה ולגופו של עניין, הנני מסכימה עם קביעת שופטי בית המשפט המחוזי בע"פ 46177-05-15, 54410-05-15 **ח'לאילה הנ"ל** (פסק דין שהינו בגדר הלכה מנחה לגבי) ולפיה על אף השינוי בחוק, לא חל שינוי ממשי מבחינת המגבלות שהוא מטיל בפועל על המפוקחים עצמם. במצב דברים זה ולנוכח העובדה שבמסגרת העונש שגזרתי על הנאשם הבאתי בחשבון, בין השאר, גם את העובדה שבחלק מהזמן שחלף מאז הוגש נגדו כתב האישום הוא היה נתון במעצר של ממש בעקבות הפרות של תנאי השחרור אשר הוטלו עליו מעת לעת, והוריתי על ניכוי ימי המעצר כמקובל, הנני דוחה את בקשת באת כוחו לניכוי תקופת המעצר בפיקוח אלקטרוני מתקופת המאסר גם כן.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים ולשב"ס, בפקס.

ניתנה היום, י"א אב תשע"ה, 27 יולי 2015, בהעדר הצדדים.